

**Wydział Gospodarki Regionalnej i Turystyki
Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu**

A U T O R E F E R A T

**informujący o zainteresowaniach i osiągnięciach
w działalności naukowej**

Dr Marek Szajt

Jelenia Góra, styczeń 2011 r.

1. Podstawowe informacje o kandydacie

1.1. Przebieg pracy zawodowej

Pracę naukową rozpocząłem 1 października 1998 r. w Zakładzie Ekonometrii i Statystyki (później Katedrze Ekonometrii i Statystyki) Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej jako asystent.

Równocześnie rozpocząłem pracę w przedsiębiorstwie POLONTEX S.A. w Dziale Promocji i Reklamy. Praca ta związana była z obsługą domów towarowych, byłem tam kolejno zatrudniony na stanowiskach: pracownika biurowego, handlowca oraz kierownika sekcji obsługi domów towarowych. Współpracę z POLONTEX S.A. zakończyłem we wrześniu 2000 r.

W lipcu 2003 roku w związku z uzyskanym stopniem doktora otrzymałem mianowanie na stanowisko adiunkta w Katedrze Ekonometrii i Statystyki, na którym to stanowisku pracuję nadal.

Od lutego 2004 do czerwca 2004 r. pracowałem jako adiunkt w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie w Instytucie Zarządzania i Marketingu.

W latach akademickich 2004/2005 oraz 2005/2006 byłem zatrudniony jako adiunkt w Wyższej Szkole Hotelarstwa i Turystyki w Zakładzie Przedmiotów Zawodowych, a w okresie wrzesień 2006 – sierpień 2008 pełniłem również funkcję dziekana Wydziału Turystyki tej uczelni.

1.2. Rozwój naukowy – uzyskanie stopnia doktora

Początkowo moje zainteresowania naukowe koncentrowały się wokół problematyki marketingu i zarządzania oraz zastosowań metod statystycznych w badaniach zjawisk dotyczących z innowacji. Związane było to z równoczesną pracą w Dziale Promocji i Reklamy POLONTEX S.A. (zakończoną w 2000 r.). Prezentacja referatu „The Influence of Innovations on the Evolution of Polish Economy in the Years 1990-1998” w trakcie Seminarium francusko-polskiego w 1999 r. w Łodzi, podczas której nawiązałem kontakt z Profesorem Christianem Le Bas z Universite Lumiere Lyon II, ukierunkowała moje zainteresowania na statystyczną analizę procesów innowacyjnych w ujęciu makroekonomicznym. Zapoczątkowana współpraca zaowocowała podpisaniem w 2000 roku umowy CO-TUTELLE DE THÈSE ENTRE ÉTABLISSEMENTS D'ENSEIGNEMENT SUPÉRIEUR FRANÇAIS ET ÉTRANGER, której przedmiotem miała być przeprowadzona dysertacja doktorska pod kierunkiem naukowym Prof. dr hab. Jadwigi Sucheckiej ze strony

polskiej i Prof. Christiana Le Bas ze strony francuskiej. W trakcie realizacji umowy uczestniczyłem m.in. w konferencjach międzynarodowych Macromodels, organizowanych przez Katedrę Modeli i Prognoz Ekonometrycznych Uniwersytetu Łódzkiego, gdzie prezentowałem cząstkowe wyniki badań publikowane w materiałach pokonferencyjnych. Jako uczestnik programu byłem jednocześnie studentem studiów doktoranckich Uniwersytetu Lumiere Lyon II oraz w dniach 9-28.03.2002 r. odbyłem wyjazd stażowy do jednostki partnerskiej. Wziąłem także udział w konsultacjach naukowych w University College London, School of Slavonic and East European Studies w dniach 11-18.05.2001 r. W efekcie prowadzonych badań przygotowałem pracę doktorską pt. „Aktywność innowacyjna a wzrost gospodarczy Polski. Analiza statystyczno-ekonometryczna”. Po zakwalifikowaniu jej do obrony w ramach podpisanej umowy przez recenzentów wstępnych, wyznaczonych przez stronę francuską, i pozytywnych recenzjach recenzentów polskich i francuskich praca została obroniona w Politechnice Częstochowskiej z wyróżnieniem 3.06.2003 r. Równolegle otrzymałem pozytywną opinię projektu promotorskiego KBN, który ze względu na wcześniejszy termin obrony nie mógł zostać uruchomiony.

Zasadniczym celem pracy doktorskiej było określenie poziomu aktywności innowacyjnej w Polsce na tle pozostałych państw europejskich (członków OECD). W związku z brakiem opracowań wcześniejszych w ujęciu zbliżonym do prezentowanego w pracy niezbędne było przeprowadzenie analiz porównawczych polityki proinnowacyjnej w Polsce i innych państwach europejskich o różnym poziomie rozwoju gospodarczego. Krótkie szeregi czasowe danych dla kategorii ekonomicznych mierzonych dla Polski wymusiły wykorzystanie próby o charakterze przekrojowo – czasowym obejmującej europejskich członków OECD. Podstawowym źródłem danych były EUROSTAT, OECD, WIPO, GUS i inne krajowe urzędy statystyczne.

1.3. Stanowiska organizacyjne obecnie pełnione w uczelni, jednostkach badawczych i inne

Obecnie jestem członkiem Rady Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej (kadencja 2008-2012) oraz członkiem zarządu Koła Naukowego MŚP działającego na Wydziale Zarządzania.

2. Charakterystyka dorobku naukowego

2.1. Syntetyczna charakterystyka osiągnięć w pracy naukowej

Mój dorobek naukowo-badawczy obejmuje 79 pozycji, z których 7 pozycji opublikowano przed doktoratem, natomiast 71 pozycji po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych.

Dorobek naukowo-badawczy po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych obejmuje:

- a) opublikowane prace twórcze: 70
- b) raporty o charakterze eksperckim: 1

Prace realizowane w zakresie badań własnych, które nie zostały opublikowane, w ramach następujących tematów:

- a) badanie innowacyjności projektu Centrum Projektowego TRW (2005 r.)

Ze względu na formę prezentacji dorobek naukowo-badawczy stanowią:

a) po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych:

- monografie i redakcja naukowa monografii: 1
- rozdziały w monografiach polskich i zagranicznych: 41
- publikacje w zeszytach naukowych: 16
- publikacje w materiałach konferencyjnych polskich i zagranicznych: 12
- raporty o charakterze eksperckim: 2

b) przed uzyskaniem stopnia doktora nauk ekonomicznych:

- publikacje w zeszytach naukowych: 1
- publikacje w materiałach konferencyjnych polskich i zagranicznych: 7

2.2. Główne kierunki badawcze

Moje zainteresowania naukowe zawsze koncentrowały się w obszarze ekonomii jako dyscypliny naukowej, a szczególnie wykorzystania metod statystycznych i narzędzi ekonometrycznych. W okresie przygotowywania rozprawy doktorskiej skupiłem się głównie na funkcjonowaniu tworzącego się systemu innowacyjnego w Polsce. Celem ówczesnych dociekań było rozpoznanie mechanizmów funkcjonowania innych systemów innowacyjnych i ich wpływu na poziom rozwoju gospodarczego, co mogło się przełożyć na próbę poznania istniejących prawidłowości w warunkach polskich. Moją szczególną uwagę skierowałem na możliwości identyfikacji poszczególnych determinant innowacyjności w Polsce. Następnie należało wykazać zależności między wzrostem gospodarczym w krótkim i długim okresie, a poziomem innowacyjności państw oraz wykazać możliwości absorpcji wiedzy przez

poszczególne społeczeństwa w zależności od potencjału naukowo-badawczego. Jako narzędzia służące do realizacji celów zastosowane zostały metody statystyczno-ekonometryczne umożliwiające ustalenie związków przyczynowo-skutkowych pomiędzy innowacjami a rozwojem gospodarki polskiej w latach 1990-2000. Efektem rozważań naukowych, oprócz pracy doktorskiej „Aktywność innowacyjna a wzrost gospodarczy Polski. Analiza statystyczno - ekonometryczna”, były też publikacje i referaty prezentowane podczas konferencji naukowych.

Po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych w dalszym ciągu koncentrowałem się na badaniu procesów innowacyjnych w ujęciu mezo- i makroekonomicznym. Jeszcze większą uwagę zwróciłem na funkcjonowanie różnych systemów innowacyjnych w Europie i ich zarówno zewnętrzne jak i wewnętrzne uwarunkowania. Zmiany w sposobie gromadzenia informacji przekrojowych o charakterze mezo- i makroekonomicznym oraz zmiany w strukturach Unii Europejskiej spowodowały powstanie luki w badaniach przekrojowych, zwłaszcza dla państw Europy Środkowo-Wschodniej. W związku z przyjęciem nomenklatury NUTS przez organy unijne i towarzyszącym temu zmianami (pojawiającymi się nadal) obok typowych badań wykorzystujących posiadane szeregi pojawił się problem uzupełniania, agregacji i dezagregacji danych w bazach o konstrukcji przekrojowo-czasowej. W realizowanych opracowaniach wskazywałem na takie obszary badawcze związane z problematyką innowacyjności, jak:

- a) określenie poziomu aktywności innowacyjnej poszczególnych państw z wykorzystaniem odpowiednio dobranych narzędzi pomiaru o wysokim stopniu porównywalności czasowej i przestrzennej,
- b) wskazanie siły i kierunków oddziaływania głównych determinant innowacyjności w długim i krótkim okresie z uwzględnieniem podobieństw i różnic w ujęciu przestrzennym i czasowym,
- c) identyfikacja powiązań funkcjonujących w Narodowych Systemach Innowacji różnych państw, wskazanie głównych podobieństw i możliwości adaptacji najlepszych rozwiązań w różnych gospodarkach.

W ramach prowadzonych badań podjąłem próby konstrukcji modeli aktywności innowacyjnej dla państw europejskich. Jako narzędzia służące do realizacji celów zastosowane zostały metody statystyczno-ekonometryczne umożliwiające ustalenie związków przyczynowo-skutkowych pomiędzy innowacjami a ich determinantami, głównie nakładami na działalność badawczo-rozwojową i zatrudnieniem w sektorach związanych z kreowaniem innowacyjności. Analizy, ze względu na krótkie szeregi danych, dotyczyły prób

przestrzenno–czasowych obejmujących państwa europejskie. Wykorzystane narzędzia umożliwiły zarówno analizę długookresową, jak i krótkookresową z wnioskowaniem w zakresie prawidłowości ogólnych i indywidualnych dla poszczególnych państw. Te zagadnienia problemowe stały się głównym wątkiem podejmowanych tematów moich opracowań. Wyniki badań prezentowane były na konferencjach naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Konferencje te dotyczyły zarówno aspektów innowacyjności – cykl konferencji organizowanych przez Instytut Wiedzy i Innowacji - jak i wykorzystywanej metodologii – Konferencje „Macromodels” oraz Dynamiczne Modele Ekonometryczne. Uczestniczyłem również w konferencjach tematycznych związanych z innowacjami na poziomie mikro- i makroekonomicznym, organizowanych przez takie uczelnie, jak: Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Szczeciński, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Zielonogórski, Politechnika Łódzka, Politechnika Świętokrzyska, Politechnika Rzeszowska. Kompleksowym zwieńczeniem pracy naukowej z zakresu badań nad aktywnością innowacyjną jest przygotowana rozprawa habilitacyjna pt. „Działalność badawczo-rozwojowa w kształtowaniu aktywności innowacyjnej w Unii Europejskiej”.

W literaturze przedmiotu z tego zakresu stosunkowo mało miejsca poświęca się makroekonomicznym badaniom porównawczym obejmującym państwa nowo przyjęte do Unii Europejskiej. Właściwe zdefiniowanie i określenie siły wpływu poszczególnych determinant innowacyjności w różnych warunkach gospodarczych odpowiadających gospodarkom o różnym poziomie rozwoju wydaje się być istotne z punktu widzenia zarządzania Narodowym Systemem Innowacji. Rozprawa habilitacyjna próbuje spełnić te oczekiwania.

3. Charakterystyka rozprawy habilitacyjnej

Tematem przewodnim rozprawy habilitacyjnej *Działalność badawczo-rozwojowa w kształtowaniu aktywności innowacyjnej w Unii Europejskiej* jest badanie aktywności innowacyjnej państw Unii Europejskiej. Pod uwagę wzięto nie tylko tę kategorię, ale również inne uznawane w literaturze za jej determinanty.

Aktywność innowacyjna państwa postrzegana jest współcześnie głównie przez pryzmat Narodowych Systemów Innowacji (NSI), obejmujących wszystkich aktorów „układu” nauka - technika - przemysł wraz z relacjami istniejącymi pomiędzy nimi na poziomie państwa. Wzajemna współpraca na poziomie międzypaństwowym, choć często bardzo zacieśniona, nie

wpływa na wzrost poziomu integracji systemu nauka - technika pomiędzy krajami. Systemy te funkcjonują na potrzeby poszczególnych krajów w myśl strategii określonych na poziomie państwowym czy regionalnym i zwykle realizują cele wytyczone przez konkretne rządy. Choć nie można wskazać uniwersalnego rozwiązania dla wszystkich krajów, możliwe jest wskazanie determinant, które odgrywają znaczącą rolę w każdym z tych NSI. Wśród nich wymienić należy na pewno kapitał ludzki i finansowy. I rozważaniom związanym z kształtowaniem się finansowania działalności badawczo-rozwojowej (B+R), jego wykorzystaniem, strukturą i potencjałem kadry badawczej poświęciłem wiele miejsca w niniejszej monografii.

Głównym celem pracy jest wskazanie właściwych (z punktu widzenia wzrostu aktywności patentowej, utożsamianej z innowacyjnością) scenariuszy prowadzenia polityki w zakresie działalności B+R. Celowi temu podporządkowano prace empiryczne, zwłaszcza przeprowadzone analizy scenariuszowe.

Za cele szczegółowe badań prezentowanych w niniejszej monografii można uznać:

1. Identyfikację determinant innowacyjności dla różnych krajów europejskich w formie umożliwiającej ich porównywalność.
2. Wskazanie różnic i podobieństw pomiędzy stosowanymi politykami innowacyjnymi zwłaszcza w odniesieniu do funkcjonowania Narodowych Systemów Innowacji.
3. Skonstruowanie modelu aktywności innowacyjnej (aktywności patentowej) umożliwiającego przeprowadzenie analiz na indywidualnych i wspólnych cechach gospodarek państw Unii Europejskiej.
4. Przeprowadzenie analizy symulacyjnej wskazującej na możliwości wykorzystania skonstruowanych narzędzi w planowaniu strategii odnośnie do polityki innowacyjnej państw europejskich.

Można więc założyć, że realne zmiany poziomu innowacyjności na poziomie krajowym nie są możliwe w krótkim okresie, natomiast w długim wymagają zdecydowanych, odpowiednio ukierunkowanych działań ze strony instytucji odpowiedzialnych za kształtowanie wspomnianych determinant. Z tego też względu niezmiernie ważne stają się analizy źródeł finansowania działalności B+R oraz uwarunkowań kształtujących odpowiednio potencjał zasobów ludzkich.

Obok czynników typowo ekonomicznych wpływających na aktywność innowacyjną często wskazuje się również możliwość uwzględnienia innych, często niemierzalnych, kulturowych, historycznych, politycznych. Ich obserwacja w ujęciu historycznym wskazuje, iż są to zmienne o charakterze symptomatycznym. Przykładem działania tych czynników są różnice

w rozwoju państw dawnego bloku wschodniego oraz zorientowanych rolniczo i turystycznie regionów Grecji i Hiszpanii.

W większość dotychczasowych opracowań z zakresu innowacyjności na poziomie makro- i mikroekonomicznym zwracana jest uwaga na występujący często kapitałochłonny charakter procesu innowacyjnego. Podział inwestowanych środków na różnych etapach powstawania innowacji jest zróżnicowany, jednak, uogólniając, nakłady na ten cel są zwykle znaczące. W ujęciu prezentowanym w niniejszej pracy pod uwagę wzięto głównie nakłady na działalność w sektorze badawczo-rozwojowym (B+R), które w bezpośredni sposób oddziałują na innowacyjność. Koszty tej działalności nie ograniczają się do samych badań, jednak wyselekcjonowanie z nakładów na cele marketingowe, reklamowe itp. nakładów poczynionych w związku z wprowadzaniem innowacji byłoby w ujęciu makroekonomicznym niezwykle trudne.

Drugi z wymienionych czynników, bez którego proces innowacyjny nie mógłby zaistnieć, to kapitał ludzki. Rozumiem w tym przypadku, iż do powstania innowacji potrzebna jest odpowiednia kadra badawcza, którą tworzą badacze i technicy oraz pozostały personel dysponujący odpowiednim zasobem wiedzy i doświadczenia. Od strony popytu możemy również oceniać potencjał obszaru, na który ma oddziaływać przyszła innowacja. Od potencjału intelektualnego, poziomu wykształcenia oraz od zasobności i rozwoju społeczno-kulturowego grup przyszłych odbiorców zależą poziom i szybkość absorpcji innowacji.

Opisywana w literaturze „masa krytyczna” jest niezbędna zarówno do powstania innowacji, jak również do jej absorpcji. Pojawia się więc swego rodzaju sprzężenie zwrotne, obserwowane również na gruncie przedsiębiorstwa, świadczące o kumulacyjnym charakterze generowania innowacji na bazie własnego doświadczenia (w przypadku kooperacji czy transferu technologii również doświadczenia innych). Katalizatorem dla powstania tego sprzężenia jest odpowiedni poziom wiedzy w połączeniu z perspektywnym myśleniem, którymi dysponuje użytkownik. Umożliwiają one wprowadzenie ulepszeń lub nowych rozwiązań. Warto wskazać również na bezpośredni wpływ ośrodków akademickich na kształtowanie społeczeństwa opartego na wiedzy (jako nośnika wiedzy oraz jej dystrybutora). W państwach ocenianych jako najbardziej innowacyjne odpowiednie relacje na linii nauka - technika, a zwłaszcza szkoły wyższe – przemysł dają najlepsze rezultaty.

Rozwój gospodarki, mierzony zwykle poziomem lub tempem wzrostu produktu krajowego brutto (PKB) w przeliczeniu na odpowiednią jednostkę (liczbę mieszkańców, powierzchnię itd.), jest podstawową zmienną uwzględnianą w empirycznych badaniach innowacji. Trzeba przy tym stwierdzić, że o ile same badania struktury poszczególnych systemów

innowacyjnych czy sposobów ich funkcjonowania znajdują wielu zwolenników, o tyle próby kwantyfikacji badanych zjawisk czy też ich modelowania są dużo rzadsze. W badaniach tych jednym z głównych problemów jest identyfikacja aktywności innowacyjnej.

W niniejszej pracy wykorzystano do tego celu liczbę patentów zgłaszanych do Europejskiego Biura Patentowego. W przypadku innych biur patentowych często dostępnymi danymi są również dane o liczbie przyznanych patentów. Biorąc jednak pod uwagę procesy biurokratyczne, których uruchomienie w momencie złożenia spowalnia proces przyznawania patentów, rozбивa go w czasie, a czasami uniemożliwia jego przyznanie, w prezentowanych analizach przyjęto, iż złożenie patentu (przyjęcie wniosku spełniającego określone normy) świadczy o aktywności innowacyjnej. Przyznane patenty dotyczą wcześniej złożonych aplikacji i poprzez przesunięcia w czasie zacierają relacje tak statyczne, jak i dynamiczne pomiędzy poszczególnymi czynnikami, stąd wykorzystanie liczby patentów zgłoszonych ułatwia modelowanie.

Kolejną propozycją jest (w kilku przypadkach) zmiana punktu odniesienia wykorzystywanego dla zwiększenia porównywalności danych przestrzenno-czasowych. Najczęściej zmienną referencyjną jest liczba mieszkańców. Należy jednak pamiętać, że innowatorami są zwykle osoby z odpowiednim zasobem wiedzy lub doświadczenia. W pracy przyjęto, iż bardziej odpowiednią zmienną będzie liczba osób aktywnych zawodowo.

Zasadniczą część pracy stanowią badania ilościowe weryfikujące postawione hipotezy, głównie ekonometryczny model aktywności patentowej (MAP). Jako podstawę badania wykorzystano przestrzenno-czasowy model z mechanizmem korekty błędem. Dane miały charakter zbilansowany, dzięki czemu zastosowana w modelu dekompozycja wyrazu wolnego przeprowadzona została przy proporcjonalnym udziale danych dla każdego z państw. Umożliwiło to wytypowanie państw o podobnych zachowaniach (polityki) w stosunku do innowacji, dla których nie wskazano istotnych statystycznie indywidualnych części dekomponowanego wyrazu wolnego. Z kolei państwa o istotnym wyrazie wolnym (indywidualnym/dekomponowanym) charakteryzowały się wyraźnie odstającą od całości polityką innowacyjną. Badanie rozszerzono o równanie potwierdzające zależności podstawowej determinanty - wydatków na działalność B+R zależnej od zamożności społeczeństwa/gospodarki. W celu analizy zmian w polityce innowacyjnej w ujęciu dynamicznym dane podzielono na siedmiookresowe szeregi i na tak skonstruowanej próbie estymowano kolejne modele, co wskazało na istotne zmiany, zwłaszcza w podejściu ogólnym, ale również indywidualnym do poszczególnych państw.

Na podstawie powyższych stwierdzeń model MAP został wykorzystany do przeprowadzenia analiz symulacyjnych, uwzględniających trzy scenariusze: optymistyczny, pesymistyczny i zrównoważony. Scenariusze te zostały określone indywidualnie dla każdego z państw na podstawie dotychczasowych (z lat 1995-2008), najszybszych, najwolniejszych i średnich wzrostów wykorzystywanych kategorii. Symulacje zostały wykonane dla 50-okresowego horyzontu. Dzięki temu otrzymano możliwość wskazania hipotetycznych przyszłych zmian w zakresie aktywności patentowej dla każdego z państw przy różnych kombinacjach dotyczących poszczególnych zmiennych. Spośród 27 kombinacji określonych dla każdego z państw połowa gwarantowała osiągnięcie zamierzonego poziomu aktywności patentowej w ciągu kilku do kilkudziesięciu lat.

Otrzymane wyniki symulacji zostały wykorzystane w analizie dyskryminacyjnej, której celem było zbadanie ogólnych prawidłowości wykorzystania odpowiednich polityk w zakresie finansowania B+R, zatrudnienia w tym sektorze i kreowania innowacyjności. Zastosowana liniowa funkcja dyskryminacyjna okazała się dobrym narzędziem diagnostycznym, zwłaszcza dla identyfikacji możliwości osiągnięcia poziomu aktywności patentowej, co z punktu widzenia badań było ważną kwestią.

4. Charakterystyka dorobku dydaktycznego

Realizując działalność dydaktyczną, opracowałem programy nauczania takich przedmiotów, jak: ekonometria przestrzenna, ekonometria dynamiczna, badania ankietowe, innowacyjność MŚP, statystyczne pakiety komputerowe. Przedmioty te wykładałem na studiach magisterskich i licencjackich (stacjonarnych i niestacjonarnych). Prowadziłem również seminaria dyplomowe licencjackie i magisterskie. Byłem promotorem 131 prac licencjackich i 96 prac magisterskich.

W ramach działalności dydaktycznej w latach 2004-2008 współpracowałem z Wyższą Szkołą Hotelarstwa i Turystyki w Częstochowie, prowadząc wykłady i ćwiczenia z marketingu usług turystycznych i rekreacyjnych, budowy i realizacji produktu turystycznego, statystyki oraz zajęcia terenowe z obozów i turystyki kwalifikowanej. Prowadziłem także zajęcia z finansów przedsiębiorstw, ekonometrii, badań operacyjnych, statystyki, zmiennych jakościowych w badaniach ekonomicznych na studiach licencjackich Akademii im. Jana Długosza (dawniej Wyższa Szkoła Pedagogiczna) w Częstochowie.

5. Osiągnięcia badawcze

Udział w projektach badawczych (1-4 badania własne)

1. Zastosowanie metod ilościowych w analizach procesów ekonomicznych i społecznych, projekt BW, okres realizacji: 2004-2005 (kierownik)
2. Innowacyjność MŚ – analiza statystyczno – ekonometryczna, projekt BW, okres realizacji: 2005-2006 (kierownik)
3. Poziom innowacyjności dla Polski na tle krajów europejskich, projekt BW, okres realizacji: 2006-2007 (kierownik)
4. Modelownie procesów gospodarczych z wykorzystaniem metod ilościowych, okres realizacji pracy: 2007-2010 (wykonawca)
5. Sprzedaż bioproduktów w Polsce i Republice Słowacji, Projekt Polsko-Słowackiego Programu Wykonawczego w ramach Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowackiej o współpracy naukowo – technicznej, podpisanej w Warszawie dnia 18 listopada 2004 roku.

Prace badawcze na rzecz praktyki

1. Raport z badań przeprowadzonych na zlecenie Urzędu Miasta Częstochowy w ramach projektu COESIMA: „Opinie mieszkańców Częstochowy na temat rozwoju i promocji miasta jako centrum turystycznego” (współautor raportu).
2. Ocena innowacyjności projektu „Centrum Badawczego TRW” (współautor raportu).

6. Osiągnięcia w działalności organizacyjnej

- W roku akademickim 1999/2000 byłem członkiem Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej.
- W latach 2006-2008 pełniłem funkcję dziekana Wydziału Turystyki Wyższej Szkoły Hotelarstwa i Turystyki w Częstochowie oraz byłem członkiem Senatu WSHiT.
- W kadencji 2005-2008 byłem sekretarzem Wydziałowej Komisji ds. Kadr.
- W kadencji 2005-2008 oraz w bieżącej kadencji (2008-2012) jestem członkiem Rady Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej
- Współorganizowałem (jako członek komitetów organizacyjnych) konferencje:
  - Marché – Innovations – Développement Économiques, Łódź 21-22 października 1999 r.
  - XIV Konferencja Naukowa SKAD PTS Klasyfikacja i analiza danych – teoria i zastosowania, Podlesie k. Kroczyca 21-23 września 2005 r.
  - Demokracja i globalizacja – zagrożenia i perspektywy rozwoju. Seminarium naukowe, Częstochowa 4 kwietnia 2008 r.

- W latach 2006-2008 byłem członkiem Komitetu Naukowego Zeszytów Naukowych Wyższej Szkoły Hotelarstwa i Turystyki
- Od roku 2008 pełnię funkcję członka zarządu Koła Naukowego MŚP.

7. Współpraca krajowa i międzynarodowa

W ramach pracy odbyłem następujące staże naukowe:

- Wielka Brytania, University College London, School of Slavonic and East European Studies, konsultacje naukowe, 11-18.05.2001 r.,
- Francja, Université Lumière Lyon II, staż naukowy 9-28.03.2002 – efekt: obrona pracy doktorskiej w ramach umowy CO-TUTELLE DE THÈSE ENTRE ÉTABLISSEMENTS D'ENSEIGNEMENT SUPÉRIEUR FRANÇAIS ET ÉTRANGER;
- Słowacja, Fakultet Ekonomický, Uniwersytet w Koszycach, wyjazd studyjny w ramach projektu Sprzedaż bioproduktów w Polsce i Republice Słowacji, 12-16.09.2010 – efekt: przygotowanie badań w ramach wspomnianego projektu.

8. Nagrody, wyróżnienia i odznaczenia

Działalność dydaktyczną i naukową – dydaktyczną prowadzę od 12 lat. W tym okresie otrzymałem następujące nagrody i wyróżnienia:

a) za działalność naukową:

- Wyróżnienie Rektora Politechniki Częstochowskiej za pracę doktorską (2004)
- Nagroda Rektora Politechniki Częstochowskiej Zespołowa II Stopnia (2005)

b) inne:

Nagrody Prezydenta Miasta Częstochowy, Wojewody Częstochowskiego, Wojewody Śląskiego i Ministra Sportu i Turystyki za wkład w rozwój turystyki za lata 1997-2000.

31.01.2011

.....
data

Marek Szejt

.....
podpis habilitanta